

דברי הכפר

שישו ושמחו בשמחת תורה

גיליון מס' 2019 *כ"א תשרי תשס"ז* 13 באוקטובר 2006

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org il.

ההקפות

בליל "שמחת תורה" וביומו, מוציאים את כל ספרי התורה מארון הקודש, מקיפים עם ספרי התורה שבע הקפות סביב הבימה בבית הכנסת ומרבים בשמחה לכבודה של תורה. וידוע שמעלת שמחה זו ששמחים ורוקדים לכבוד התורה - גדולה היא ולכן יש להתאמץ, לרקוד ולזמר לכבוד התורה, כמו שכתוב על דוד המלך שהיה מפזז ומכרכר בכל עוז לפני ה' (שמואל ב, ו, טז).

חתן - תורה -

מי שעלה אחרון לתורה והוא מסיים את קריאת התורה השנתית של פרשיות השבוע, הוא נקרא "חתן תורה". כאילו עם ישראל והתורה הם כמו חתן וכלה, ולכן מסיים התורה נקרא "חתן תורה". את חתן התורה מכבדים ושרים לפניו כשהוא עולה לתורה. בסוף הקריאה אחרי הפסוק האחרון המסיים במילים "לעיני כל ישראל" אומרים "חזק חזק ונתחזק".

חתן בראשית

ביום שמיני עצרת הוא חג שמחת תורה בארץ ישראל, נוהגים שמסיימים את קריאת התורה ומתחילים מיד את קריאת התורה מבראשית.

דבר זה בא לבטא את המשך רצף לימוד התורה בישראל. מי שהקהל וגבאי בית הכנסת מחליטים לכבד אותו הוא מוזמן לעלות לתורה בשמחת תורה, כעולה הראשון לקריאת תחילת ספר בראשית.

העולה הזה נקרא "חתן בראשית",

ע"ש הפסוק "תורה צווה לנו משה מורשה קהלת יעקב" ודרשו חז"ל מורשה כמו מאורסה, כאילו עם ישראל והתורה הם כמו חתן וכלה, ולכן מתחיל התורה בבראשית נקרא "חתן בראשית".

ימי הולדת

20/10	ג'אק גולן - 80 וויאט מעין (ת)	15/10	רענן טנא רז מעין דישון בלגורי
21/10	נמרוד אשכנזי (נכד מ. קנדל)	16/10	גדעון לוי
		17/10	אבנר מרום עמית שובל עקרבי אורה (ת)
		18/10	נור גלבווע (נכד ר. כהן) עדי בוסקילה נטלי קאי בן-נתן (נכדה) לי טנא שטריק מיקה (ת)

ימי נישואין

מזל - טוב !

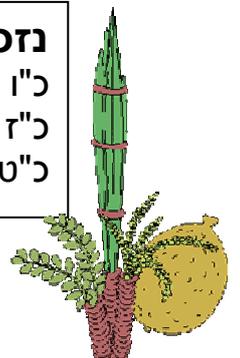
17/10	מרים וברוך כהן
18/10	צפורה ושאל סמברג מיכל ואיתמר עדר ג'וני ותום רייפין

הילרי קפלן
גב' ריי לברט
רינה טנא

29.10.86
7.10.82
25.10.82

נזכור
כ"ו תשרי תשמ"ז
כ"ז תשרי תשמ"ג
כ"ט תשרי תשס"ד

פירוים

- כל הכבוד לשחר גדילזון שחצתה בשחייה את נמל סאן-פרנסיסקו במים קרים קרים, במסגרת האולימפיאדה המיוחדת.
- לדודו ומעיין שחזרו מסלובקיה ולשריטה שחזרה גם היא חזרה מחו"ל – ברוכים השבים.
לניסן פלמה, שוני ומירית שטסו לחופשה בחו"ל תהנו ותחזרו בריאים ומלאי חוויות.
- לניב מעיין שהשתחרר מהצבא סוף-סוף, ברוכים המצטרפים לחיים האזרחיים.
- בטורניר קט-רגל שנערך לזכרו של **צביקה קורנבליט** זכו הנעורים בגביע, לאחר שניצחו בגמר את בני המשק {אחרי צבא ובצבא}.
טל לינטון נבחר לשחקן המצטיין ודוד אלמן בן המשק המבוגר ביותר נבחר לשחקן הוותיק בטורניר. למה הגביע כל כך כבד?
תודה לאורי הדר שאירגן, דאג ודחף את כולנו.
- ועוד בספורט- ב28 לחודש ייערך בוינגייט משחק רגבי של נבחרת ישראל, תמיר ברק ישחק - אז בואו לעודד.
- לנתן ברק שסיים קורס רבשי"ם וכעת הוא מגוייס במג"ב, כל הכבוד ומאחלים שלא יהיה לך הרבה עבודה.
- לתלתון הבוגר מדריכה חדשה, שמה שירה- ברוכים הבאים!
- הגיע חייל חדש, שמו מיכאל- ברוך הבא.
- הגענו לעוד רגע היסטורי בחיי המשק, זהו, הסתיים עוד פרק, נגמרו החיובים במרכולית וגם במכבסה, מעכשיו משלמים בכרטיס אשראי. איפה הימים שהיינו מקבלים תלושים?

זהו להפעם
שיהיה לכולנו סופ"ש ירוק!

איציק

עץ רחוב יקר,

איך אתה עושה את זה-
 מרפה מהעלים שלך בלי חשבון ובלו
 רגשות אשם?
 משתחרר בקלות כזאת ממתעני השנה
 החולפת?
 מתכנס לך בגזעך העבה ונרדם?

אינך חש בושה במערומיך?
 אינך זקוק להרשים אותנו בפירות שהנבת?
 אינך מרגיש אשם להותיר אותנו ללא צל?

האם אתה מדוכדך ועצוב?
 או שמא שוב השלכתי עליך את קשיי
 להרפות, להתכנס, לנוח מעט,
 לזכור שעירום הגעתי אל העולם
 ושעירום נשארתי,
 ושמגיע לי, כן מגיע גם לי,
 להיות פשוט עני, פשוט אני.

אלישע וולפין

פעם שמעתי סיפור על פילוסוף אחד חכם .
 כאשר הגיע לגיל 90 , הבין שחייו עומדים להסתיים.
 אמר: "אני מבין שתמו חיי ואפילו משלים ומקבל את העובדה,
 אך..דווקא עכשיו, כשהבנתי סוף סוף את מהות החיים,
 אני לוקח את הכל עימי לקבר. כמה חבל..
 איזה ביזבוז".

שבת שלום שתהיה עם מנוחה ואהבה

שושנה ש.

פסטיבל פישפשפאנטי

פסטיבל סוכות
של כפר הנשיא

ביום שבת הקרוב
14/10/06

בדשא האירוח הכפרי

משעה 11:00 עד שבא לנו

מה עושים שם?

- יצירה
- כיבוד חינם
- דוכני מזון
- דוכני מכירה
- פעילויות
- פינות
- סדנאות
- הופעות

הביאו עקד אורח ויהיה יותר שמח!

רג'י וקורין

התשלום במזומן בלבד

הזמנה

פאב כפר הנשיא מזמין
להופעה חיה של
צמד זמרים מראש פינה

שיופיעו עם שירים לוועזיים מכל הזמנים
(קאברים CAVERS)

בערב שישי בשעה 22:00
כולם מוזמנים
הכניסה חינם

להת' אורי הדר

המשפחה מבקשת להזמין את החברים

**לגילוי מצבה
של יופי אפטרות ז"ל**

ביום שישי 27.10.06 בשעה 13:00 (לערך)

יאמרו מילים על קברו של יופי ז"ל

לאחר מכן בשעה 14:00 (לערך)

ארז אפטרות יופיע עם שריו באמפיתאטרון .

המעונינים להוסיף מילים או כל דבר אחר - מוזמנים באהבה

כשאני רץ גם השמש רצה / דודו פלמה

עבר. איך נתבונן אליו, אל העבר, אל מה שיכול היה להתרחש אחרת: אפשר לשנוא אותו, אפשר להתגעגע אליו, אפשר לבקר אותו, אפשר להימלט אליו וממנו, ואפשר לגלותו מחדש. אך חשוב מכל, אפשר להתבונן בו. כי העבר הוא הנוף של הזיכרון.

אהרון הלך בשדה וחשב על גלעד. לפתע נראה לו השדה מכאיב וריק. תמיד כשהיה עובר בשדה היה נזכר בגלעד. גלעד רץ בהתרגשות של תינוק בשדה, בלי לשים לב לשלפים החדים החותכים בכפות רגליו הקטנות, המדממות, זרועותיו הקטנות שלוחות לחבק את כל התבל כולה, והוא צועק בהתלהבות גדולה "אבא, כשאני רץ גם השמש רצה".

השדה היה המקום של גלעד ושלו. בתקופת העיבודים היה גלעד בא אליו אחר הצוהריים, מטפס בזריזות על טרקטור הג'ון- דיר הענק והירוק ויושב לצדו תלם ועוד תלם ועוד תלם עד שהשדה היה נעתר להם, ומשתרע מתחת לגלגלי הג'ון- דיר העצומים כה ומשתוקק עד לאופק. כל זה עד שהאפיל העולם והערב היורד לאט זרק אלפי גלקסיות של כוכבים נוצצים בחשכה הצפופה והטובה. ואז אורנה הייתה באה וקוראת להם לבוא לאכול ארוחת ערב. גלעד שהיה ערני ודרוך כארנב, היה מבחין בה ראשון וצועק בהתרגשות גדולה "אבא הנה אימא באה". ולאחרון היה נדמה שהוא מתרגש לקראתה כמו שהמלח הצופה מראש התורן בספינה של קולומבוס התרגש כשראה את היבשה שנדמה שלעולם לא תבוא עוד. אחר כך הלכו לאכול. והכל ניראה היה שריר וקיים כמו העולם, כמו הזמן שמשלה אותנו תמיד לחשוב שגם אנחנו נצחיים כמוהו.

(כמו ברוב הסיפורים קודם היה שדה. ולשדה לא היו גבולות. גבולותיו הבלתי אפשריים היו האדמה מלמטה והשמיים מעל. וביניהם, בין שמיים וארץ, רקדו חלוצים מחול לאין קץ. רוחם הסוערת שרטטה שבילים של אש בין כוכבי השחר. אחר כך זרח השמש וכבר נוצק בטון ההתיישבות. התיישבות חורצת גורלות וגבולות.

הגבולות נועדו להגן מאויב מבחוץ, אך גם להגדיר את קצות השדה לרוקדיו. מעתה, ככל שירבו הגדרות, כן ילך השדה ויקטן, החלוצים הרוקדים בתוכו ילכו ויחנקו מרוב גדרות, יעשו קטנים יותר, ויותר פתטיים. לא שלא היו ניסיונות להימלט מן השדה.

אך מי שנכנס לשדה שילם את מחיר הפרדס: אחד הציץ ומת. אחד הציץ ונפגע. אחד הציץ וקיץ בנטיעות. אחד נכנס ויצא בשלום. וקולו של ר' עקיבא עולה צודק כתמיד- "אמרתי לכם, אל תגידו מים מים").

גלעד היה מתוח ונרגש כארנב. מסביב היה חשוך ואפל. לא החשיכה הטובה של ימי ילדותו. הייתה זו אפילה רעה וזוממת. משני עבריו, מוסווים היטב בין השיחים הדוקרים של כתפי הוואדי, הסתתרו חבריו לצוות כשהם דרוכים וחדים כסכין. טיל סאגר התפוצץ בקול ריסוק גדול לתוך הטנק שעמד לא רחוק מהם בחיפוי. חור גדול ומכוער נפער בצד הפונה אליהם ומתוכו בקעו צרחות איומות כל כך, שגלעד חשב שאין גרון אנושי שיכול להפיק קולות כאלה. פגזי המרגמות הכבדות ריטשו את הבתים של השכונות הצפוניות של בינת ג'בייל וקרעו רצועות של הבזקי אור באפלה הדחוסה. כמו בפאב בקבוץ עכשיו, חשב גלעד לעצמו והתחפר עוד ועוד לתוך האדמה והריח הרטוב שעלה ממנה הזכיר לו את ריח התלמים שנפתחו אליו בשדה הרחוק של ילדותו.

חורף. מבול. העולם נברא תמיד בחורף. הנה הסתיו עבר וחורף כבד נופל על הארץ בהמון גשמי. רעמים הולמים ברקות, ברקים שורטים באפלה משתררת וחושך על פני תהום. לעתים תעלה שמש חיוורת ותיגע בקרניים רפות באנפות לבנות נמוגות לאט ברקיע אפרפר.

כאשר החלו מטחי הגשם הראשונים של החורף לגעת באצבעות של אוהב מתקרב באדמה היבשה והצהובה מחום הקיץ, הלכה האדמה ורוותה את המים הניגרים אליה מלמעלה ונפתחה אליהם בשקיקה גדולה. אהרון קרא לגלעד הקטן ויחד יצאו לשדה וחצו אותו לכל אורכו כשאהרון פוסע בצעדים הולכים ושוקעים וגלעד מרקד נרגש על כתפיו "יו אבא כמה גשם. מה יקרה כשהשדה יתמלא, לאן ילכו המים אז?". אהרון אמר לו שהשדה שלהם לעולם לא יתמלא במים. "יש בו מספיק מקום לכל המים שבעולם" הבטיח בקולו המיושב והעמוק שהלך ומילא את גלעד המבוהל בביטחון עד כדי כך שהוא גלש בבת אחת ובאופן לא צפוי מכתפיו של אהרון (כמו שעושים ילדים בכל מקום מאז ומעולם) ירד על ארבע וקרר את פניו אל האדמה הרטובה והריחנית ולפתע לא יכול לעמוד עוד בריח האוזון הרטוב שעלה ממנה והוא דחף את פניו לתוכה ונשם כטובע. אהרון משך אותו למעלה וגלעד נשא אליו את פניו הנרגשות המכוסות בבוץ ואמר פתאום בקול מאוד מבוגר "אבא, לאדמה יש טעם של לחם רטוב".

גלעד הרים בזהירות את פניו המושחרות בצבעי אדמה שחורים, חומים וירוקים. "בטח אני ניראה כמו גוש אדמה מלוכלך" אמר גלעד לעצמו תוך כדי שכוחות סמויים של אדרנלין מרימים אותו נגד רצונו ממחסה השיח שמאחוריו הסתתר ומאלצים אותו להסתער בראש הצוות שלו לעבר הבתים שמאחריהם עלתה ביבבה

צריחת טילי הקטיושה ששוגרו לעברו השני של הגבול. "הם הולכים ליפול בשדה שלי" נחרד גלעד כשלפתע נגמרו המטרים האחרונים של השטח הפתוח והוא ואנשיו מצאו מסתור בתוך אחד הבתים.

באביב עמד השדה ונשם את השמש המתחממת והתמלא בדשא עשב ופרחים בשלל צבעים כמו נשפכו לכל עבר על פניו המזמינות. אורנה, אהרון וגלעד היו יוצאים אל השדה שלהם וחוצים אותו לאורכו כשהעשב הרך מלטף את קרסוליהם. כאשר הגיעו אל אמצע השדה היו נשכבים על גבם ונושאים עיניהם לשמים הכחולים שמלאו בעננים לבנים שלבשו צורה ופשטו צורה כל הזמן. "הנה טירה" קרא גלעד בהתרגשות "הנה סוס" אמרה אורנה בקול רך. אהרון עצם את עיניו והקשיב לקולותיהם ההולכים ומתרחקים ממנו לאט ושקע לתוך תנומה טובה.

גלעד שהתרוצץ סביב כסייח פרוע ממיצי האביב שגדשו את איבריו, צנח לפתע לתוך חיקו של אהרון שהתעורר בבהלה ומיהר לחבק אותו כדי שלא יראה שנבהל. גלעד הבין את החיבוק כהזמנה להתגוששות והחל להיאבק בו בכל כוחותיו. אהרון חיבק אותו בכוח והרגיש איך גלעד נמס אל תוכו. ואז אורנה הצטרפה אליהם והם התגלגלו בעשב האביב עד שכלו כוחותיהם והם שכבו שם ורק התנשמו אחד לתוך השני. כאשר הפרות הרועות בשולי השדה החלו לגעות את תפילת הערב שלהן, היו שלושתם קמים בליאות מתנערים מהעשב שדבק אל גבם והולכים הביתה כשהם מלאים עד גדותיהם בהרגשה נהדרת של רגע שאתה משתוקק, כל כך משתוקק, שימשך לעד אין-סוף.

בינת ג'בייל הלכה וחרבה. לאט ובהתמדה. פגז אחר פגז. בית אחר בית. הפגזים חלפו מעל ראשיהם לכל עבר ומכל עבר. הייתה הרגשה שאיש אינו יודע מי ולאן הוא יורה.

כאשר לפתע נדלקה שמש גדולה ויוקדת שהלכה וקרבה אליהם בהתמדה עיקשת, החלו גלעד ואנשיו לרוץ לעבר מחסה אחר. "כשאני רץ גם השמש רצה" רצה גלעד לקרוא לעבר חבריו שקמלו לפתע באור הגדול שאפף אותם. גלעד הלך ונמלא באור השמש שהלכה ותפחה ומילאה את כל היקום, עד שאי אפשר היה עוד להבדיל בין גלעד לבין האור. צחנה גדולה וקשה של אבק שריפה עמדה באוויר. במקום שבו רצו קודם נפער לוע שחור גדול ושרוף וגיצי אש קטנים בערו בשוליו כנרות זיכרון ההולכים וכלים.

אהרון ישב לבד בקצה השדה שלהם, התבונן בעשב השקט ונזכר בגלעד. כאב גדול ויציב עלה בו. הארץ הזאת, חשב לעצמו במרירות, כמו השדה הזה, שאנחנו מתים עליו וממנו, ישנו בה העניין הזה שאבות עוקדים בה תמיד את ילדיהם על איזה מזבח כלשהו. יש משהו באוויר ובנוף, שמטריף את החושים ומעמיד מיד בניסיון. תולדות הניסיון הזה חרוטים במסרקות של ברזל כצלקות מכערות על פני הארץ ושדותיה. ובנפשנו תבער העקדה ותכלה בנו ולא תרפה עד שנמצא כולנו מנוחה נכונה באדמת השדה הטובה.

"כשאני רץ גם השמש רצה" אמר אהרון בשקט לעצמו ולשדה והלך לו משם לתמיד.

לידיעת הציבור

הנדון: הקמת רמפה לפינוי פסולת מוצקה בקיבוץ

בימים הקרובים אנו עומדים להקים, באמצעות המועצה והיחידה לאיכות הסביבה, מתקן לסילוק אשפה יבשה (מזרונים, מקררים, טלוויזיות, מחשבים וכו' – לא חומרי בניה ולא גיזום). המתקן יכלול רמפה בטון ומכולה לפינוי הפסולת.

מבנה זה יאפשר ריקון נוח של הפסולת ע"י טרקטור ועגלה, מכונית ואפילו ידנית.

המועצה תטפל בפינוי הפסולת בערך פעם בחודשיים.

המתקן יוקם בשטח בור בין הלולים הצפוניים וכביש הכורכר, על יד הגדר החשמלית. מקום זה נוח לפינוי, לגישת החברים וגם קרוב לשכונה החדשה.

אנו מקווים שהמתקן יעזור לנו לשמור על ניקיון וסביבה מסודרת ונקייה.

לפרטים נוספים אפשר לפנות אלי.

תודה על שיתוף הפעולה,

בברכה

אלק קולינס
מינהל ומשק

חשיפה לחוגים

גדולים וקטנים המעוניינים בחוגים שמתקיימים

במתנ"ס חצור

מוזמנים להגיע

ביום ראשון ב-22/10 בשעה 16:00 למתנ"ס בחצור.

בין היתר חוגי ספורט שונים:

כדורגל, כדורסל, וטניס (גבריאל אדם).

שעות חשמל סתיו – אוקובר, נובמבר

ימי א' – ה'

פסגה: 08:00 עד 22:00

גבע: 06:00 עד 08:00, 22:00 עד 00:00

שפל: 06:00 עד 23:00

יום שישי

גבע: 07:00 עד 23:00

שפל: 07:00 עד 23:00

יום שבת

גבע: 17:00 עד 23:00

שפל: 17:00 עד 23:00

מחיר לחבר כולל מע"מ:

פסגה: 61.7 אג'

גבע: 37.19 אג'

שפל: 14.11 אג'

ג'ייסון

חנות יד שניה

מכירה סוף עונה

END OF SEASON SALE

חברים שרוצים את בגדיהם בחזרה נא לבוא לקחת

מהמזכירות הטכנית

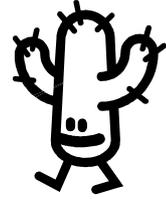
לחברים\תושבים:

לאור זה שישנם חברים שטוענים שכסף נעלם להם מהתאים, אנא

מכם תנו את הכסף ישירות לידיי החבר!

העובדות לא תהיינה אחראיות על אובדן כסף.

בתודה מראש צביה קוניגיס

גרעין צבר – כפר הנשיא 2006

ושבו בנים לגבולם – ברכה לסוכות

בדרך כלל נהוג להשתמש באמרה זאת כאשר מדברים על חיילים שחוזרים מהקרב או מהשבי, ויתכן שאין זה צרוף מקרים שאנו חוגגים את חג הסוכות ומארחים אחד את השני בסוכה בתום המלחמה. ויותר מזה, חשוב לציין את הבנים שלעולם לא יחזרו ואת אלה שעדיין לא חזרו אל משפחותיהם, יקיריהם ואל מעגלי החיים שהותירו בתחילת קיץ 2006.

אבל הערב אני רוצה להקדיש את שורת הפתיחה לבנים אחרים. בנים ובנות שגדלו הרחק מכאן ויום אחד החליטו לעשות מעשה.

לעזוב את סירי הבשר, את סביבה המפנקת ואת המשפחה האוהבת. וכל זאת על מנת לחזור הביתה. נשמע מוזר, אבל כן, לחזור הביתה אל ארץ אבותינו להגשים חלום שרבים מאיתנו חיים יום-יום.

נשמע כאילו אני מקריא נאום של אחד הותיקים בקיבוץ או עסקני התנועה הציונית לפני כמעט 100 שנים, אבל לא אני מדבר על גרעין צבר של כפר הנשיא. חברה' שהגיעו אלינו מארצות הברית, אנגליה, אוסטרליה, גרמניה, שוויץ ומשבע הבא גם ברזיל. כל אחד ששומע על ההחלטה של הבנים והבנות לעלות לארץ ולהתגייס לצבא שואל "למה? מה רע לכם? השתגעתם?"

רק לאחר שמתחלים להכיר כל אחד ואחת מהצעירים הנפלאים האלה אפשר להבין ששוב פורחת הציונות במתכונת של המאה ה-21.

היום אנו יושבים פה על המרפסת של חדר האוכל, ואנו מודים לחלוצים של כפר הנשיא על מפעל חייהם. כולי תקווה שהחלוצים הטריים של גרעין צבר, שהפכו להיות חלק בלתי נפרד מהנוף והקהילה של כפר הנשיא, מחיים מחדש את רוח העשייה, וההתלהבות בהמשך בנית ארצנו ועל כך אני חוזר ואומר בגאווה "ושבו בנים לגבולם".

ברוכים הבאים לכפר הנשיא, ברוכים בשובכם הביתה.

רפי פ.

מה דוקר השבוע?

16.10.06

בזמן קריאת שורות אלו אנו בסיום עונת החגים וכמעט כל חגי תשרי מאחורינו. עם זאת החגיגה של הגרעין עדיין בעיצומה ורק תתעצם לקראת הכרזת

הגרעין ב 26 לחודש זה. אז מה היה לנו ומה יהיה:
 ראשית חייב שוב לציין שטיול הגרעין היה מוצלח מאד ותרם המון
 לגיבוש הקבוצה. לראיה מספר חברי הגרעין שהחליטו לחזור לקיבוץ
 לסופשבוע ויום כיפור בעקבותיו, למרות שהיה מוכרז כפתוח.
 השבוע הקודם היה קצר אך מלא בהתחלות חדשות. עם פרוש עלינו
 חודש אוקטובר התחלנו בפעילות הכרזת גרעין וחלק ממנו כבר אצלכם
 בדברי הכפר. יום - יום אנו נפגשים על מנת לתכנן ולבנות את האירוע
 הגדול ורבות עוד תשמעו עליו.
 ביום רביעי הגיע אלינו רז, צעיר שחזר מפפה ניו-גיני, לשתף אותנו
 בחוויות הקשורות לשבטים וסמלים. כל זאת בקשר לבניית הקבוצה.
 יום חמישי כבר השכמנו קום על מנת להגיע ללשכת הגיוס בטבריה.
 משם המשכנו לתל השומר על מנת להשלים את תהליך הגיוס. לגרעין יש
 תהליך שונה מהחיל הרגיל. בתהליך הגיוס הם למעשה הופכים לחיילים
 אך לא מתחילים במובן של המשך השרות הרגיל. חברי הגרעין נכנסים
 לתקופת של"ת (שרות ללא תשלום) שבה הפז"מ דופק אך הם לא משרתים
 ביחידות. החיול למעשה יהיה בנובמבר וכל אחד בתאריך הנקבע על פי
 היחידה עליו הוא מצטרף.
 פנים חדשות – מאז הטיול הגרעין גדל קצת. בינתיים הצטרפה שני
 סולימאן מגרמניה, פליקס פלצי' משוויץ, גבי דוידוב מניו יורק וג'וליו קלבוזזה
 מברזיל.
 אין ספק שסופשבוע האחרון היה מרתק. הוא התחיל במפגש במפגש
 (אין פה משפט קלוקל), ומשם לערב האירוח של הגרעין בסוכת הקיבוץ.
 נכון שהסוכה ש הכינו הייתה סמלית מה, אבל הטקס וההתחברות של
 הגרעין למסובין היוו סיבה לעוד.
 למחרת (אורי אין כמוך) השתתפנו בטורניר הקטרגל בין הקבוצות
 השונות של הקיבוץ. הגרעין הוכיח שרק הם היו אמיצים ממש לשתף את
 הבנות בקבוצה המייצגת. כמעט ניצחו את הנעורים.....
 השבוע יחסית רגוע. כולם משובצים בצוותים ומתחילים להיכנס לקצב
 רצחני, והכול כשההכרזה היא המטרה. והשם של הגרעין?????? יש
 אבל זה בשבוע הבא.
 יום רביעי שוב התחלקנו לבנים \ בנות. הבנות בילו אצל צבייה
 בשפירית והבנים במשחק דגלים.

זהו לבינתיים

שבת שלום, ברכה ובריאות לכולנו
 ארי ורפי (בשם צוות גרעין צבר)

כל שבוע נוכל להכיר לפחות מעל גבי דפים אלה 10 מבני
גרעין צבר. כך שנוכל קצת להכירם - לפני הכרזת הגרעין ב
26 לחודש. כך הם נראים לפני שמכירים אותם לעומק.

שם: סטוארט אודן

גיל: 22

מוצא: לוס אנג'לס, בארה"ב

משפחה מאמצת: נועה ואפרים מעיין

סטוארט עלה לארץ לפני כחצי שנה, בילה כחודש במרכז קליטה בנצרת עלית ואז עבר
והתגורר בקיבוץ משמר העמק
הוא הצטרף לגרעין כפר הנשיא בחודש אוגוסט. הסיבה העיקרית שבגללה סטוארט עבר
לארץ היא שהוא שמע שיש פה בחורות יפות ואוכל טעים, במיוחד שווארמה שזה בעצם
המאכל האהוב עליו, והדבר הכי הכי חשוב הוא שכולם פה יהודים.
סטוארט מאוד נהנה בשהייה שלו בכפר הנשיא והוא טוען שהדבר האהוב עליו בקיבוץ הוא
האוכל בחדר אוכל. במהלך ההתגוררות שלו בארץ ישראל סטוארט הולך לצבא והוא שואף
להיות בדובדבן. אחרי הצבא סטוארט מאוד רוצה לכתוב ספר.

שם: עמוס בן הרב

גיל: 21

מוצא: בוסטון

משפחה מאמצת: עמר

למה צבא?
ציונות, אהבה לארץ, גיבוש אישי.
מה אתה הכי אוהב לעשות בזמן הפנוי?
להקשיב למוזיקה, לבלות עם החברים, ולטייל.
תפקיד בצבא: חי"ר
אוכל אוהב: חמין של סבתא.
אם היית יכול להיות מישהי בגרעין, מי?
דניאלה.
איזה דמות בהיסטוריה אתה הכי מעריץ?
דוד המלך
כמה ילדים אתה רוצה?
10 מכול אישה.
איזה יום אתה הכי אוהב בשבוע?
שבת.
בוקסר או תחתונים?
עדיף ערום.

שם: אילת שפירא

גיל: 18

מוצא: בוסטון, מסצ'וסטס ארה"ב

משפחה מאמצת: אילייב

מה הם שלושה דברים שהיית מביאה לאי בודד?
 מוסיקה, חברים ושוקולד
 למה עברת לישראל?
 בשביל לחזור הביתה, וכי ידעתי שאני רוצה לגור פה ולחיות פה את שארית חיי.
 מה הדבר שאת הכי אוהבת בקיבוץ?
 את האנשים והאווירה בעיקר.
 איזה תפקיד את רוצה בצבא?
 מדריכת חי"ר.
 איזו אישיות מפורסמת היית רוצה להיות?
 אני אהיה מפורסמת בזכות עצמי.
 מה האוכל האהוב עליך?
 כל פסטה ושניצל
 מה התוכניות שלך לעתיד?
 לחיות בווליה על הים, עם קריירה ברפואה, עם בעל ושלושה ילדים.

שם: בן פרחיה

גיל: 22

מוצא: ניו יורק, ארה"ב

משפחה מאמצת: שרית וגילי קולינס (ארוחות אצל סבא אלק).

בן גדל באגליה קרוב ללונדון, במקום שהוריו עדיין מתגוררים. בגיל שמונה-עשרה הוא עבר לארה"ב כדי ללמוד ב"דוק", אוניברסיטה בצפון קרוליינה.
 ההורים שלו אינם ישראלים, אך למרות זאת בן תמיד הרגיש שייכות לישראל. כאשר הוא למד באוניברסיטה הוא נעשה ציוני, משוכנע, והחליט לעלות ארצה ולהתגייס.
 מיד אחרי שהוא סיים תואר ראשון בהיסטוריה, הוא נסע לארץ והצטרף לגרעין צבר. בצבא בן מתכוון להתגייס לגדוד 50 וברצונו להגיע למעמד בכיר. אחרי הצבא הוא חוזר לאוניברסיטה כדי ללמוד משפטים בשאיפה להיות עורך דין.

שם: דניאלה אילון

גיל: 17 (יום הולדת ב 20 לנובמבר)

מוצא: תל אביב, ניו ג'רסי

משפחה מאמצת: שרית וגילי קולינס (ארוחות אצל סבא אלק)

שלושה דברים שהיית מביא איתך לאי בודד:
 מוזיקה, מישהו שיכול להצחיק אותי, והספגטי הטעים של אמא.
 למה עברת לארץ?
 שאלו אותי את זה יותר מדי פעמים, ואין לי כוח לענות. אבל עם אתם ממש מעוניינים בוא לשאול אותי.
 כתום או כחול?
 אני חיילת, אסור לענות בנושאי פוליטיקה.
 מה הדבר שאת הכי אוהבת בקיבוץ?
 קיבוצניקים כמובן.
 תפקיד בצבא:
 מדריכת חי"ר (קליע).

שהיית ילדה קטנה מה רצית להיות?
פוני.
אוכל אהוב: קשה לבחור.
תוכניות לעתיד:
שנגיע לעתיד נראה.

שם: לינוי דהן

גיל: 20

מוצא: לוס אנג'לס, קליפורניה ארה"ב
משפחה מאמצת: ברק

מה הם שלושה דברים שהיית מביא לאי בודד?
וודקה, קורנפלקס וסירה.
למה עברת לישראל?
לעזור לישראל ולהיות ישראלי.
מה הדבר שאתה הכי אוהב בקיבוץ?
את האנשים ואת הכלבים
איזה תפקיד אתה רוצה בצבא?
אני רוצה להיות הרמטכ"ל.
איזה אישיות מפורסמת היית רוצה להיות?
הקומיקאי והשחקן אדם סנדלר.
מה האוכל האהוב עליך?
המבורגר וצ'יפס
מה התוכניות שלך לעתיד?
לגור באי משלי שקניתי.

שם: שני סולימן

גיל: 18

מוצא: פורצהים, בגרמניה.
משפחה מאמצת: צביה ויוסי כץ

הוריה נולדו בארץ. אביה יהלומן אימה גם היא עוסקת בתחום זה לצד בעלה.
לפני כ- 25 שנה, הוריה החליטו לעבור לגרמניה ומאז הם מתגוררים שם. שני הגיעה לארץ
בחופש הגדול לביקור כמו בכל שנה. אך השנה הזאת הייתה שונה משאר השנים, מפני
שהשנה שני חתמה על מסמך קטן. מסמך זה למעשה הטיל את גורלה כאשר שני פתאום
גילתה שהממשלה מכריחה אותה לשרת בצבא הגנה לישראל. אך שני לא בן אדם שנותנת
למשהו קטן כמו ריתוק בארץ לדכא אותה. אחרי קצת מאמץ, מצאה שני את גרעין צבר.
שני רוצה להיות משק"ת נפגעים בצבא, משום שהיא אוהבת לעזור לאנשים. אחרי הצבא שני
מתכוונת להתחתן ולהקים משפחה.

שם: מוטי טופלד

גיל: 19

מוצא: ירושלים
משפחה מאמצת: גלוק

מוטי הגיע לארץ ב-20 יולי 2006 בטיסת עולים יחד עם חבריו לגרעין. הוא השאיר בבוסטון
את משפחתו האוהבת והצטרף לגרעין צבר בתקווה להתגייס לצה"ל. משפחתו של מוטי

הינה ממוצא רוסי. ביקוריו התדירים בארץ והעובדה שהוא עצמו נולד בארץ, משכו אותו לחזור. מאז שהגיע לקיבוץ מוטי נהנה מטיולי גרעין, שחיה בבריכה, פעילויות בקיבוץ, מזג האוויר המעולה של הצפון, ובגדול חיים מרגיעים.

בגיוסו הקרב ובא, מוטי מקווה להתקבל לתפקיד חיוני ומאתגר בכדי להוכיח את יעילותו לצה"ל. בזכות הגרעין, אנשי הקיבוץ, ומשפחתו המאמצת-מש' גלוק, מוטי מוצא את עצמו כיום באווירה תומכת לה הוא יזדקק בשנים הקרובות בצה"ל.

שם: שני אקרמן

גיל: 23

מוצא: נוי יורק

משפחה מאמצת: ברק

שלושה דברים שהיית מביא איתך לאי בודד:
 נעלי ספורט, נגן mp3, אבוב
 למה עברת לארץ?
 רציתי להתגייס ולחיות בארץ לתקופה
 כתום או כחול?
 כתום
 מה הדבר שאתה הכי אוהב בקיבוץ?
 פיפר הכלבה
 תפקיד בצבא:
 מדס"ניקית
 איזה אישיות היית רוצה להיות:
 רוקי
 אוכל אהוב:
 שושי
 תוכניות לעתיד:
 יועצת תזונה.

שם: נטלי רימר

גיל: 18

מוצא: סידני, אוסטרליה

משפחה מאמצת: וולך

מה היית מביאה איתך לאי בודד?
 יוגורט וגרנולה, טוש למקלחת, מכונת אייס קפה
 מה הדבר האהוב עליך בקיבוץ?
 המצפור בפארק.
 איזה תפקיד היית רוצה בצבא?
 מד"סניקית – מדריכת ספורט
 איזה אישיות מפורסמת היית רוצה להיות?
 באפי, ציידת הערפדים
 מה האוכל הכי אהוב עליך?
 פירות וגרנולה ויוגורט
 מה התוכניות שלך לעתיד?
 ללמוד, לגור בארץ, ושיהיו לי ילדים.

/ ברכות לשנת תשס"ז

צילה בן-רשף

לבטא זה קשה, תשס"ז, תשס"ז
 שינינו מולאו חול וחזז,
 גם שין וגם סמך וזין נועז,
 כיצד נברךך בשיר מחורז?

כי פתאום הסתיימה לה שנת תשס"ו
 ודווקא חרזו לה חצב וגם סתו
 ועכשיו תשס"ז, על בואך פה הוכרז
 כולך חדשה, נושאת סוד ורז.

לכן נתאמץ, לאט, לא נחפו
 לברך את כולנו ואת תשס"ז,
 כי למרות שהצליל את פינו גמו
 פנינו קדימה אל אופק מופז.

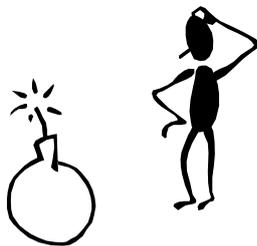
שתהיה שנת שלום, שנת זוהר ופז,
 שממקום מחבואו לא ייצא חיזבאללזז,
 שהיום בו ישובו שבויינו יוכרז,
 ובל נחשוש שהקרב ממוזמז.

שלא נצטרך למקלט מנוקז,
 לא חדר ביטחון וצפירה בקול עז,
 שלא נתמחה להבחין מה פה זז?
 האם זו קטיושה, ירינו פגז?

שלא נזדקק לרבי"ש או מא"ז,
 שבית דני נמלי שוב לא יופגז,
 שפה בצפון הכל יעלז,
 תפוסה מלאה במלונון, זה חבלי"ז.

שיקום פה מנהיג, לא מטריד לא בזז,
 ויקרין לנו יושר, כנות, אומץ עז.
 שיהיה גם משאב לעני ולסב,
 לחינוך, לבריאות, לא תקציב מבוזבז.

בתהליך השיוך של דירות לא נורגז,
 שנחיה בפיוס עם בנינו עד אז,
 וכשתום מדידות פרצלציה יוכרז,
 נבחין שאף מטר לא יקוזז.

שתהיה לנו פנסיה, ולא במרומז,
שכל עבודה תצא למכרז,
שיקום פה בית כנסת, לא סתם ברוז,
אך נוקיר כל דעה וכל רגש מופרז.

שלא נהיה נץ, נשר או בז,
נעוץ כיונה בוהקת כפז,
וגם לא נשתוק כשדמנו יוקז,
ולא נקבל שהסכם פה יוברז.

שרסיס ממטרות תמיד פה יותז,
שלכל מטרה יתנדב כאן רכז.
שיהיו פה עופות ופרות ואוז,
והמון ילדים בצעד נפחז.

שלא נארוז חפצים בארגז
ונצא עם כל הרכוש בבגאז',
שיבואו המון, מן המרכז
לגור בצפון אצלנו לעד.

וזה הרוב שנחרז,
כל טוב, ובואי שנת תשס"ז.